

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De sanctis Virginibus. Prudentes acceperunt oleum in vasis suis cum
lampadibus. Virgo sponsa Christi, aut est vigilans ad integram
perfectionem, aut non est prudens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

III. PUNCTUM.

ERGO non sermonibus tantum, sed longè magis operibus à Religioso filio, sanctus Pater est laudandus: Cum alioquin præcipuam ejus laudem laudando deciperet; quod certe impium & non ferendum. Nam si sanctus Chrysostomus sermonem integrum de hoc argumento instituit & more suo graviter & Christiane probavit, non esse laudandos Martyres, aut esse imitandos: quanto magis id verum esse oportet de sancto Patre a filio, aut non laudando, aut imitando. Nam, ut ante dixi, imò ut dicit Apostolus, alioquin prævaricari est: Si qua destruxi, inquit, iterum hac aedifico, prævaricatorem me constituo. At tu qui laudando religiosissimum Patrem, destruis Sermone mundum & mundana, quæ concukavit: nonne & ea rursus aedificas, cum re &

opere te mundanum ostendis? Nonne ergo & te prævaricatorem constituis? Redite prævaricatores ad cor; **VIDETE** vocationem vestram; videte Patrem vestrum: Attendite ad petram unde excisus estis; & ad cavernam lactis de qua præcisus estis; Attendite ad Abraham Patrem vestrum: & ad Sararam quæ peperit vos, quia unum vocavi eum, & benedixi ei, & multiplicavi eum.

1f. 46.
1 Cor. 1.
1f. 51.

QUOMODO obscuratum est aurum! mutatus est color optimi: dispersi sunt lapides Sanctuaris, in capite omnium platearum: Filij Sion in thymi, & amicti; auro primo, quomodo reputati sunt in vasa testea, opera manuum figuli. Candidiores Nazari ejus nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, Saphyro pulchriores. Denigrata est super carbones factes eorum, & non sunt cogniti in plateis.

Thren. 4.

Hæc melius unusquisque de se dicat aut cogitet, quàm de aliis.

COMMUNIS SANCTIS VIRGINIBVS.

Prudentes acceperunt Oleum in vasis suis, cum lampadibus. Matth. 25.

VERITAS PRACTICA.

Virgo sponsa Christi aut est vigilans ad integram perfectionem, aut non est Prudens.

RATIO EST, Quia in magnis coepit, & jam feliciter pene ad summum perductis, non est prudentia deficere ob exiguos qui supersunt sumptus.

Sed si Virgo sponsa Christi non esset vigilans ad integram perfectionem, ita deficeret.

Ergo aut erit vigilans, aut non erit prudens.

Tertio denique talis virgo, & sponsa Christi non modo debet invigilare suæ puritati corporali, sed & ipsius animæ. *Ve sit sancta corpore & spiritu, & mundans se ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficiat sanctificationem in timore Dei, ut ait Apostolus.*

1. Cor. 7.

2. Cor. 7.

Hæc est Veritas modo consideranda, quæ duplici ex capite deduci & declarari potest; Primo quatenus virgo seu anima, sponsa est Christi perfectioni seu perfectissimæ integrari corporis & animæ vacare debet, quia hoc exigit sacrum istud Connubium, ut sponsa tota sit sponsi: ut sponsus totus est sponsæ; Et tanto firmiter simul cohereant, quanto magis similes & conformes inter se erunt. Et hoc videtur Christus Dominus innuisse cum virgines illas repulit a sacris nuptiis, quibus de erat in vasis oleum. *Columbarina, inquit Sponsus, perfecta mea: Nihil illi de sit oportet, quin vere dicat: Dilectus meus mihi, & ego illi, qui poscitur inter lilia.*

Cant. 6.

1b. 2.

Sed quia de hoc capite ac genere perfectionis supra dictum est; Secundum, unde veritas proposita deducitur, & quod est paulo attentius expendendum, hoc scilicet est, quod alioquin virgo, sponsa Christi, non esset ex prudentibus, sed ex fatuis virginibus, nisi ad integram perfectionem

nem

I. PUNCTUM.

ADVERTE primò quod quidquid dicitur de Virginibus, id tam competit virtutis, quam Virginitas aut castitas his vere convenit.

Secundò alias esse virgines mundi, alias esse virgines sponsas Christi, ut fusè habetur in meditatione de hoc argumento. Summa est, virginem sponsam Christi esse, quæ virgo est, ut sponsa Christi sit; & ut illi propius adhaereat, & ei soli placeat. *Desponsandi vos unum viro, virginem castam exhibere Christo.*

Serm. de
Mart.
Tom. 3.
Gal. 2.

2. Cor. 11.

nem vigilaret Non est enim prudentis sed fatui deficere ab incceptis gloriosis propter exiguos al quos sumptus quisuperfuit, quique in manu sunt, postquam in illis iam plurimas expensas feceris, facillimèque ad exitum perduceres si quod est in manu, esset in opere; id est, si quod commodè posses, id velles exequi; Nam duplex ibi iactura est deploranda: Illa scilicet quæ inchoatum est opus; Et ea quæ imperfectum relinquitur. Est porro sapientis sic ante initium operis prævidere finem, ut nisi videat posse perficere, non illud incipiat, aut si prævidit posse, neque ipsa possit perficere quod incipit, non desistat. Hoc Christus Dominus duplici similitudine graviter a quæ ac planè demonstrat. *Quis anim, inquit, ex vobis volens turrim adificare, non prius sedens computat sumptus qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendum, ne posteaquam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: quia hic homo cepit adificare, & non potuit consummare? Aut quis Rex, &c.* Certè si ille ridendus ut imprudens & fatuus, qui non potuit consummare quod cepit: quanto magis ille, qui nolit, licet possit.

Luc. 14.

II. PUNCTUM.

SED si Virgo sponsa Christi non esset vigilans ad integram perfectionem, ita deficeret ab incceptis, ob exiguum aliquid quod superest post tam multas impensas, quas iam viro & sponse fecit.

Expende primò, quale sit opus, quàm arduum quàm difficile, quàm gloriosum, voveret aut consecrari Deo virginitatem, pudicitiam aut castitatem, sicut Religiosi, vel Sacerdotes, aut alij sese Deo dant. Quàm multæ simul virtutes concurrunt ad illud cælestis consilium suscipiendum: quanta è cælo gratia: quanta ex animo virtus: quot ludæ, quot certamina, quot victoriæ de mundo, de carne, de dæmone! Martiris genus est nobilissimum perpetua illa castitas, sive ob rei dignitatem, sive ob religiosam consecrationem, sive ob difficultatem. *Assume, inquit S. Hieronymus, scutum fidei, loriceam iustitiæ, galeam salutis, proce-de ad prælium: habet & pudicitia servata martyrium suum.* Et S. Augustinus, *Sicut Castitas, Veritas, & iustitia Christus est: sic & ille qui ei insidiatur, persecutor Christi est: Ille vero qui castitatem in alio & seipso custodire voluerit, Martyr erit.* GENES Martyris est, inquit, S. Ber-

Ep. 3. de Virg.

De Honest. mul. c. 13.

nardus, illo quo caduntur membra, horrore quidem mitius, sed diuturnitate molestius.

Serm. 30. in Cant.

Ed igitur cum virgo jam venerit, cum sublimè hoc & Angelicum vivendi genus, omnibus abdicatis oblectamentis, susceperit: nonne dicenda est expensas jam fecisse plurimas & præcipuas ad illius mysticæ turris ædificationem, seu ad perfectionis finem attingendum? Quod verò superest, quid tandem potest esse? Vanitas fortè aliqua expurganda, sollicitudo fortè intentior in pietatis exercitiis, linguæ moderatio, aut quid simile, cui si virgo paululum advigilaret, facillimè rem totam conficeret, & perfecta esset. Desinat verò vigilare, tum certe vana erit & superba, indevota, intemperans linguæ & oculorum, uno verbo imperfecta. At nonne hoc est deficere propter exiguum nescio quid, post tot impensas factas? Tanta passio erit sine causa? cur non cogitat dicens, Cui laboro, & fraudo animam meam bonis? Quid prodest ei, quod laboravit in vintum? Quamdiu enim vana, aut indevota erit, non attinget perfectionem, cui tamen attingendæ tantum contulerat, quanta est virginitas cæteræque ejus comites & administræ virtutes.

Gal. 3.

Ecc. 4. & 5.

III. PUNCTUM.

ERGO certissimè non est prudens, sed fatuus illa virgo, quæ in re tam exigua deficit, qualis est modica vigilantia, cujus tamen defectu totum perit, quod prætendebat, aut certe non consummatur & perficitur. Cum enim perfectio prætendatur, illaque desit ob defectum vigilantie necessariæ, certè non consummatur opus, & est virgo deridenda ut fatua. Neque aliter quinque illæ Virgines sic denominatæ sunt à Sponso, quàm quia, ut ait S. Joannes Chrysostomus, *majori certamine superato, in faciliorem totum perdidit.* Quid est enim pecunia illa, vel diligentia quæ ipsis oleo conquirendo erat necessaria, si compararetur cum virginitaris gloria? & tamen defectu illius pecuniæ, vel diligentie, Virginitatis effectum non obtinuerunt. *Nescio vos, inquit Sponsus, licet virgines esset, licet haberent lampades, licet expectassent ad januam, licet pulsarent fores, & miro sponsi affectu tenerentur: quia tamen non vigilantes, non attentæ lampadibus suis quæ erant sine oleo, nesciuntur, repelluntur, & iridentur.*

Hom. 79. in Matth.

O quàm illud potens & efficax ad perpetuam sui custodiam & vigilantiam! Est enim naturale & su-

& supernaturale, quatenus id humanæ naturæ est, velle prudentem haberi, aut certe nolle fatuum reputari: & id gratiæ ac supra naturam, sic velle à Deo commendari, aut nolle ab eo reprobari. Ergo in id Anima mea quantum tibi est naturæ & gratiæ, in id totum confer & collige, ut vigiles ad omnia, nihil per incuriam aut delidiam negligas: non indormites, ne statim postea dormias, sicut istæ virgines fatiæ dormisaverunt & dormierunt, id est, à levi culpâ, seu negligentia in graviozem ceciderunt.

Denique sicut in materia Castitatis, sic ubi-

que vigila, sic certa, sic vince pro integritate perfectionis, ut possis univesim cum Sara Coniuge Tobia dicere: *Mundam serva vi animam meam ab omni concupiscentia.* Sic aptè S. Cyprianus ad virgines; *Quarum, inquit, quod sublimior gloria, major & cura est. Flo: est ille Ecclesiastici germinis habitus &c. Neque inani hac cautio est, & vana formido, qua ad salutis viam consulit, qua Dominica & vitalia precepta custodit, ut qua se Christo dicaverint, & à carnali concupiscentia recedentes tam carne quàm mente se Deo voverint, consumment opus suum magnopramio destinatum.*

Tob. 3.

*De disci-
plina &
habitu
Virginum.*

COMMVNIS SANCTIS, NON VIRGINIBVS.

Mulierem fortem quis inveniet? Prov. 31.

VERITAS PRACTICA.

Quâ ratione difficile est Mulierem fortem invenire, eadem facile est inventam prædicare.

RATIO EST, Quia idcirco difficile est Mulierem fortem invenire, quod ut mulier fortis inveniat, multa sunt illi expugnanda, qua difficile est expugnare.

Sed si semel ea expugna verit, sic que fortis inventa fuerit, tum valde laudanda est Mulier, atque inde propterea facile est illam prædicare.

Ergo qua ratione difficile est mulierem fortem invenire, eadem facile est inventam prædicare, seu summis effere laudibus: Unde discas quid sit verè laudabile in mulere: quid sit quod fortem & laudandam efficiat.

I. PUNCTUM.

QUÆ Sancta Mulier colitur, non dubium quin fuerit fortis, cum ad sanctitatem non nisi fortitudine perveniri possit. Quod autem tam fortis fuerit, ut ad eam sanctitatem pervenerit quæ in ea colitur, inde potissimum laudanda est & prædicanda. Sicut enim tam ratum est mulierem fortem invenire, ut sapiens quærat, quis eam aliquando inveniet; ita, si quæ fortis inventa fuerit, inde profectò est tantò magis laudabilis, quando est rarior. Atque ipsâ illâ ratione, quâ difficile est fortem invenire, eadem facile fiet, ut inventa laudetur & prædicetur; seu quod idem est, ut quàm sit *Haynufus Paris Prima.*

laudabilis, demonstratur. Quæ quidem Veritas modo expendenda sic univesim declaratur, ut particulatim sanctæ Mulieri de qua celebritas sive sermo instituitur, accommodari possit, & unicuique fructum inde colligenti qui potest elici.

Age ergo quænam est ratio, cur sit tam difficile mulierem fortem invenire? Hæc nempe est, quod ut fortis inveniat, multa sunt illi expugnanda, quæ difficile est & perarum expugnare. est enim omnis mulier, atque illa præsertim quæ viro supsit, naturali propensione tam variis affecta & addita mundi rebus, ut humanum affectum inde extrahere, sit quàm difficile. Nisi autem affectu suo sit valde temperata, numquam fortis censetur, cum in eo potissimum sita sit fortitudo, ut affectionibus animi resistatur, quibus qui cedit, non nisi mollis, infirmus, & imbellis habetur.

Quænam porro sint illæ res, quibus nupta Mulier seu Mater familias communi sexus inclinatione, seu particulari sui ductu ingenii afficiatur; tu ipse vide quantæ sint, quæ naturalem appetentiam vehementius excitent, & agnosce illas omnes esse, quæ illius animum implicant, divitiæ abundantes, domus ampla, supellex varia, vestes exultæ, ornatus omnis, viri summa auctoritas, natorem gratia non vulgaris, & quicquid demum oculis placet, hoc totum mulier appetit; & in hoc appetitu tota conquefcit & tota vivit, nisi totis viribus sibi resistat, nisi se cum pugnet, ut appetitum rationi & gratiæ subijciat. Quod quàm sit difficile, vel ex eo patet quod sibi ab aliis resisti vix umquam patiatur

Mm

mu-